

sedla Slezije. Lojd Zorž je baje obetovano povdarjal važnost avstrijskih predlogov ter izrazil željo, da bi se tako lepe prilike, skleniti mir, ne smelo pustiti v nemar. — Uradno se poroča, da o tem pismu ni nič resničnega.

Naš cesar v nemškem glavnem stanu. Dne 12. t. m. je naš cesar obiskal nemškega cesarja Viljema v nemškem glavnem stanu. Našega cesarja so med drugimi spremljali tudi zunanji minister grof Burian, načelnik generalnega štaba baron Arz in avstrijski poslanik v Berlinu princ Hohenhofe. Vršila so se posvetovanja o političnih, gospodarskih in vojaških vprašanjih, ki se tičejo sedanjega in bodočega razmerja med nami in Nemčijo. Dosegel se je v vseh vprašanjih popoln sporazum in je bilo sklenjeno, da se naj v bodoče zavezniško razmerje med obema državama še bolj izpopolni, poglobi in utrdi ter da naj bo naša zveza z Nemčijo v bodoče še bolj tesna in trdna, kakor je bila dosedaj. Obisk našega cesarja v nemškem glavnem stanu je bil baje vsled tega primeren, ker se je v sovražnem inozemstvu domnevalo, da je postalo razmerje med našim in nemškim cesarjem vsled pisma, katerega je naš cesar poslal princu Sikstu Burbonskemu, nekoliko zrahljano.

Pruska zbornica je tudi v tretjem branju odklonila vladno predlogo glede uvedbe splošne in enake volilne pravice v Prusiji. Prasi torej ne marajo, da bi v Prusiji prišlo ljudstvo do svojih pravic, zlasti zaradi tega ne, ker bi vsled nove volilne preosnove prišli tudi Poljaki do večje veljave

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču razven boj za goro Corno nobenih važnejših dogodkov — Na francoskem bojišču hudi artilerijski boji severno od kanala La Bassee v Flandriji. Sicer je pa položaj nespremenjen.

V Trbovlje!

Veliki manifestacijski shod

se vrši dne 19. maja, na Binkoštno nedeljo popoldne ob 2. v Trbovljah v prostorih Martina Pust (pri Špancu). Govorili bodo: Dr. Benkovič, dr. Ravnihar, dr. Korošec, dr. Kramer.

Za jugoslovansko idejo vsi na shod!

Tedenske novice.

Naši listi v nevarnosti, da ne dobijo papirja. Vojska že dela tudi pri papirju težave. Mi smo dobili obvestilo, da nam dosedajna papirna fabrika ne sme več pošiljati papirja. Kam so nas pridelili, še ne vemo. Na vsak način bodo nastale pri nas radi papirja velike težave. Ako se stvar kmalu ne pojasni, bomo prisiljeni, takoj skrečiti naše liste na štiri strani. V tem slučaju bodo seveda izpadli inserati, tako da bodo čitatelji dobili cele štiri strani novic. Toliko v obvestilo!

Trideseti maj se bliža. Na Telovo bomo obhajali po širni jugoslovanski domovini od Mure do sinje Adrije obletnico jugoslovanske deklaracije. Slovenska društva na plan! Če se še niste, odločite se takoj za veličastno proslavo tega dne. Slavje se lahko vrši tudi nedeljo poprej ali pozneje. Jugoslaviji slava!

Svobodni hočemo biti.

I nam piše: Naša želja je, da postanemo mi Slovenci enkrat prost narod, rešeni tujega jarma. Mi ne maramo biti več sužnji oholih Nemcev. Mi hočemo biti enkrat sami svoji gospodarji Jugoslovani pod habsburškim žezlom. Živela Jugoslavija!

Za jugoslovansko deklaracijo so se se izjavili duhovščina kozjanske dekanije; Zitevc v Slov. gor., občine: Sv. Tomaž, Ternovci in Savci pri Ormožu Pokošje pri Slov. Bistrici, Trnovski vrh v Slov. goricah (36 mož, 48 žen, 47 deklet in 20 fantov), obč. odbor Drstelja pri Ptuj (46 mož in 72 žen) Prepolje 187, Starše 188, Loka 48, Zlatolčje 172, skupaj v Št. Janžu n. Dr. p. 823, Svečina 285 — Če so v kakem kraju podpisali deklaracijo, a še ni bilo objavljeno naj se nam naznani.

Tabor na Bizeljskem. Na slovensko-hrvatskem taboru na Bizeljskem se je zbralo v nedeljo dne 12. t. m. pod milim nebom okoli 6000 ljudi, od

teh skoro polovica Hrvatov. Navdušenje za Jugoslavijo je priklopelo do vrhunca. Govorili so dr. Korošec, dr. Jankovič, dr. Benkovič in Dalmatinec Segvič. Hrvat je klical Slovence: Ne zaupaj Nemcu in zimskemu solncu. Bizeljske in brežiške Slovenke so izročile dr. Korošcu več tisočakov za mariborsko slovensko šolo. — Utis, ki je napravil veličastni tabor na Bizeljskem na naše ljudstvo je velikanski.

Bratovščina N. lj. Gospe presv. Srca pri 66. oo. frančiškanih v Mariboru obhaja dne 31. majnika svoj glavni praznik. Služila se bo večika sv. maša na čast N. lj. Gospe, ki se imenuje „upanje obupajočih in priprošnjica v najtežavnejših zadevah“, za vse ude mariborske bratovščine in njihove zadeve. Udi naj se na ta praznik pripravljajo z devetdnevnično. Novi udi se vsak čas tudi pismeno sprejemajo.

Na rojstni dan cesarice Zite (dne 9. t. m.) v Mariboru zopet ni razobesil noben Nemec zastave. Videli smo samo male zastave na uradnih poslopih, sicer pa Nemci niso pokazali, da je Zita njih cesarica.

Obmejni Slovenec vjel polkovni štab. Korporal Ferdo Nikl, sin veleposestnice Jožefe Nikl v Selnici ob Muri, je pri 12. ofenzivi proti Italijanom kot poveljnik naskakovalne patrolje 47. pešpolka presenetil v nekem predoru italijanski polkovni štab in ga vjel. Med visokimi častniki je bil tudi italijanski general. Nikl je za svojo hrabrost dobil nedavno veliko srebrno kolajno. Poprej je že odlikovan z dvema kolajnama.

„Stajere“ ali kuga v Ptuj. Zaveden slovenski vojak Jernej Kores, nam piše: Kako se je gilita krota („Stajere“) sem priklatlja, mi ni znano, pač pa obžalujem tiste nevedne, naj si bo kmetске ali meščanske osebe, ki čitajo ta podli list. Naj čita človek časnike od vseh štirih vetrov, nikjer ne najde toliko sovraštva in nadutosti zoper našo vero in naš slovenski jezik, kakor v slovensko tiskajočem se „Stajereu.“ Sramota! Da se Linhartu hlačice tresejo pred Jugoslavijo, lahko ugane vsak količkar zaveden človek. Iz strahu pred Jugoslavijo kriči ter nas v svoji 16. številki imenuje celo cigane. Se celo našega prvobornilca Jugoslavije imenuje „ciganski vodja.“ Seveda sili Linhartu in vsem nemčurjem kri v možgane, ker Jugoslavija prihaja z velikim korakom. Skoraj bo Linharta in njegove mešetarje zadel usoda, kakoršne niti ne pričakuje.

Kdo naj nas straži in varuje! Koroški „Mir“ piše: „V mirnem in varnem času smo imeli vedno dosti žandarjev. Povsod so stikali okoli. Zdaj je pa orožnik prav redka prikazen. Odposlali so jih na vse strani. Zadnji čas jih je moralo tudi več (s Koroške menda 50) oditi v Ukrajino, rekvirirat žito, doma pa — tatovi krađejo. Ni žandarjev, ki bi jih preganjali in zasledovali; ne mož, ki bi svoj dom varovali. In ljudje se s strahom poprašujejo, kaj bo? — Tudi na Stajerskem se dan za dnem množijo tatvine, poboji, opni in umori, ki jih izvršujejo dezertjerji in enake druge ljudje. Orožniki pa raje stikajo za podpisovalci deklaracije...“

Poboj v Oslu. Župan Ačko iz Osla pri Slov. Bistrici, ki je napadel rekvizijsko komisijo, se je sam javil sodnji. Ačko je zaveden pristaš Stajerca, čeravno ga prištevajo med Jugoslovane. Stajerc ne mara braniti svojega somišljenika, čeravno se temu godi v mnogem oziru celo krivica. Povod za napad so namreč dali drugi. Ačkb je bil razburjen, ker se je baje ljudem odvezemal celo nujno potrebni semenski krompir in ker je hotel varovati svojo hčer. Sicer pa bo sodnijska obravnava prinesla več jasnosti v vso zadevo.

Roparska tolpa ob Sotli. Silni strah povzročuje v kozjanskem in brežiškem okraju ob Sotli neka organizirana roparska tolpa, po splošnem mnenju vojaški dezertjerji, ki ropajo in morijo. Vlomili so že na pre mnogih krajih in vse odnesli. Dne 25. aprila so napadli hišo posestnika Cimperšek v Križah št. 31, fare podsredške. Nastopali so naravnost zverinski in nečloveško. Pobili so vsa okna, težko poškodovali gospodarja in gospodinj, hčerko Ano, 16 let staro, in sina Janeza, 20 let starega, ki sta hotela ubežati skozi okno, pa na zverinski način umorili. Janezu so črepanjo vbili, na drugem mestu s sekiro ali kakim podobnim predmetom lobanjo razsekali, na plečah 5-krat ubodli. Ano tudi naravnost zaklali. Oba sta imela po 12 večinoma težkih ran. Kako poživljeno surovi so morali storilci biti, da so tako ravnali. Čas je že skrajni, da se žandarmerijska mesta in orožniki pomnožijo. Sedaj omagujejo, toliko dela imajo. Skrajno potrebno bi pa tudi bilo, da bi se vse one dvomljive elemente, ki so iz vojne dezertirali, sedaj pa samo pohajkujejo, Bogu čas krađejo in hudobije uganjajo, polovili in jih zopet vtaknili v vojaške suknje, pridne gospodarje pa domov poslali da bi reševali propadajoče kmetije.

Tast ustrelil svojega zeta. Od Sv. Urbana pri Ptuj se nam piše: Zločin podivjanosti zgodil se je v nedeljo, dne 12. t. m. Zet Pihler pride k svojemu tatsu, znanemu Korošičjak-Rojko, po razno kmetijsko orodje. Rojko se je zetovi želji protivil, zgrabil je nabito puško, nameril skoz okno na svojega zeta od zadaj, en strel in nesrečnik se zgrudi mrtv na tla. Pihler Konrad, vrl mož, bil je od začetka vojne v Galiciji v hudih bojih, si je tam nakopal bolezen, radi katere je bil sedaj oproščen vojaštva, zapušča isto-

tako vrlo ženo, žalujočo vdovo in nedorasle otroke. Obžalujemo slučaj tem bolj, ker je to sad ptujskega „Stajerca“, iz katerega se je Rojko nasrkal brezverskega duha. Splošno opazujemo med Stajercijanci pri vsaki priliki grdo podivjanost.

Železniška nesreča v Ptuj. V torek, dne 14. t. m., zjutraj je trčil na ptujskem kolodvoru brzovlak z vso silo v vojaški vlak, v katerem je bilo vojaštvo in več voz živine. Dve osebi sta bili takoj mrtvi, 3 težko in 2 lahko ranjeni. Iz živinskega voza je vrglo 1 konja in 2 vola. Konj se je sel brezskrbno sprehajati v ptujsko predmestje.

Železniška proga Poljčane—Konjice. Na železniški progi Poljčane — Konjice vozita od 15. maja dalje dva nova vlaka, in sicer vlak št. 2301 vozi iz Poljčan ob 10. uri 10 minut predpoldne in vlak št. 2302 pa pride v Poljčane ob 7. uri 47 min. zjutraj. Oba vlaka imata zvezo z vlaki na progi južne železnice.

Ruška kočja se otvori na binkoštno soboto. Na binkoštni pondeljek bo pri Sv. Arehu cerkveno opravilo.

Gospodarske novice.

Kam vodi naše gospodarstvo? Zaveden slovenski kmet iz gornjeradgonskega okraja nam piše takole: Vsak zaveden kmet mora odgovoriti na gornje vprašanje: „Kdo je kriv,“

Odgovor: Gospod gospodarji kmetu, kakor gospodu ugaja. Sem srednji posestnik. Dosedaj sem oddal letno po dve govedi v teži do osem meterskih stotov. Ker imam sedaj še samo dve kravi in tele v hlevu, sem prosil nedavno na kolodvoru, kjer se je nalagala živina, g. nadrživnozdravnika, da bi dobil kaj mlade živine za pleme. A ta prav osorno zakričel nad menoj, češ: „Mi moramo spraviti meso ven na fronto, v zaledje in v mesta za naše ljudi itd.“ Je vse prav in lepa domoljubna briga, jaz pa vendar tu mislim malo drugače. Mi moramo vzdržati ne eno — ampak skorogotovo še več let. Kaj bom pa tedaj prodal. Če moj hlev ostane prazen? A to še ni vse. Kje bomo iskali gnoj? Čim manje gnojta, tem manje kruha, to je pribito. Gospodarski inventar se ne sme tako brezmiselno potom oblasivenih odredb uničevati, če hočemo vzdržati. Gleda se pa na industrijo, bolje rečeno na barantače industrijskih in drugih izdelkov. Kmet proda 100 kg pšenice in 1 kravo in obleče s pomočjo papirja, ki ga dobi za vse to, komaj eno osebo v papirnato obleko, a drugi člani družine še ostanejo brez obleke. Cene za blago so — dovolite, da se tako izrazim — satanske, a za kmetске pridelke, kakor žito, fižol itd. naravnost sramotne. Sedaj se objavlja nekaj krov višje cene, da bi naj iztrgali ubogim svojim otrokom in sebi zadnji kosček kruha iz ust. Kje pa je pšenica? Kmet odda navadno osem desetih žlahtnega zrnja in dve desetini koruze. Ljudstvo v mestih in priprosti vojakji jedo le izključno koruzni kruh. Kdo pa zavziva pšeničnega? Pri žitih se opaža, da vzamejo lepšo domači mesarji in kosterjaki se potisnejo v železniške vozove za naše vojake. Meso se plačuje po 8 in še več K, a fižol po 80 vinarjev, čeravno 1 kg fižola več izda, kakor 1 kg mesa. Pravične cene po vrednosti blaga, tedaj bo imelo ljudstvo zaupanje do vlade in tudi zaupanje, da se še izkopa izpod gospodarskih razvalin. K-č.

Popisovanje zemljišč. Še enkrat opozarjamo na popisovanje obdelanih zemljišč, ki se bo vršilo prihodnje dni. Premerite takoj obdelana zemljišča, koliko meri njiva, kjer je sejana pšenica, koruza krompir itd. Zapišite si tako kot smo nasvetovali v zadnjih dveh številkah „Slov. Gospodarja.“ Komisije ne bodo hodile letos od njive do njive, ampak bodo moral vsak sam napovedati, koliko ima obdelane zemlje. Torej pozor!

Cene za žito — zvišane. Po poročilu dunajskih listov bodo cene za žito za bodočo letino zvišane in sicer pri pšenici od 42 K na 55 K za meterski stot, cena za rž bo določena s 50 K. Ni se pa znano, za koliko bodo zvišane cene za ječmen, ajdo, koruzo in oves. Dosedaj so v Avstriji znašale najvišje cene za žito in sicer za pšenico in rž 40—42 K za meterski stot, za ječmen 37—38 K, za oves 36—41 K in za koruzo 38 K. Bržčas bodo tudi zvišane cene za moko.

Hmelj. Ne hmeljskem trgu v Žateu je bilo v pretekli dobi popraševanje po tujem hmelju spet nekoliko bolj živahno, kajti poprodalo, oziroma pokupilo se je 40 centov tujega hmelja za ceno 135—145 K za 50 kg. Hmeljarjem letos zelo primanjkuje žice. Stanje Stajerskih hmeljskih nasadov je vobče zadovoljivo.

Oddaja žita. Svetujemo našim ljudem, da se naj pri sedanjih oddaji žita zadržijo kolikor mogoče mirno. Dolžnost vsakega je, da kar more strepeti, res prostovoljno odda, da se tako izogne nasilni rekviziciji. Nihče pa tudi ne more od nikogar zahtevati, da bi si ne smel pridržati vsaj toliko, kolikor rabi za hrano svoji družini do nove žetve.

Domačih mlinov ali žrmelj vam ne sme nihče odvzeti. Po mnogih krajih se širijo vesti, da bodo odvzeli žrmelje. To menda ni res. Dobivamo tudi poročila, da tatovi krađejo sedaj prav pridno žito in žrmelje. Shranite torej žrmelje in žito, ki ga rabite za nujno domačo potrebo, tako skrbno, da ne more noben tat in noben nepovabljen tujec do njega.

Rekvizicija žlic. Iz Saleške doline nam p'šejo: Rekvizicija, za katero je bilo med ljudstvom vse premalo zanimanja, se je izvrševala zadnje tedne pri nas. Prišla je ta rekvizicija veliko, veliko prepozno! Po našem mnenju bi jo bila morala vlada odrediti najpozneje že 1. avgusta 1914, ne pa šele sedaj! Tedaj je pravzaprav brezpomembna. V mislih imamo tu oddajo kovinskih predmetov, ki jo je zapovedala vlada z naredbo od dne 25. junija 1917 in ki se je vršila minule tedne. Ta naredba določa med drugim, da se morajo oddati tudi — ljudje božji, čujte in strmite! — oddati se morajo tudi — žlice, vilice in noži, če so iz kovin, ki so našete brez konca in kraja v tej naredbi. Pa res! Sedaj priti z zaplenjenjem žlic, ko so itak brez potrebe! Pred štirimi leti bi bile to vzbujale pozornost, sedaj se za žlice in enako orodje ljudje ne menijo veliko; saj ni skoro ničesar zajemati z žlicami, natikali na vilice ali rezati z noži in naj je to orodje leseno ali iz kovin. Vlada res ni bila modra, da ni že leta 1914 rekvirirala žlic in vilic in nožev; to bi bilo sedaj še živeža na kupel! Pa saj poznamo modre vladne naredbe. Najprej rekvirirajo krave, potem zahtevajo mleko in maslo. Najprej rekvirirajo krmo za svinje, potem zahtevajo pa mast. Najprej rekvirirajo hrano, potem pa — žlice! Modrost pa taka! Pa vseeno bi skoraj pohvalili našo vlado! Čemu so nam še žlice, če jih ne moremo rabiti! Spominjale bi nas samo na mirne čase in spomin na mir, ki nemškimi vojnimi hujskačem ni po volji. In ti ljudje vodijo našo vlado na vrvice. Torej je prav, če izginejo vse reči, ki bi nas spominjale na mir. In zato — živela rekvizicija žlic!

Hitra brigada. C. kr. okrajno glavarstvo Brežice se hitro briga za mlinske karte. Poslal sem mlinsko karto na okrajno glavarstvo dne 22. marca 1918, dobil sem jo nazaj šele dne 8. maja! Celih 46 dni je trajalo, predno je prišla mlinska karta iz Brežic na Planino. Lahko pa bi prišla v treh dneh. Kmet iz Planine.

Čebelarstvo društvo za Spodnje Štajersko bo začelo letos zopet s čebelarskimi predavanji in sicer po potovalnih učiteljih gg. Francetu Jurancič, čebelarju v Andrejnih v Slovenskih goricah ter nadučitelju Ludoviku Černej v Grizah pri Celju, tako, da prvi prevzame poduk v okrajih Maribor Ptuj, Ljutomer in Konjice, drugi pa v ostalih delih društvenega delokroga. — Podružnice in čebelarji naj se torej oglasijo naravnost pri imenovanih dveh gospodih, navedejo pa tudi, kdaj in kje se naj vrši tečaj.

Dopisi.

Maribor. Dne 8. maja t. l. je umrla v Mariboru gospa Ana Kac, roj. Bernardi, soproga tukajšnjega zobozdravnika, sedaj višjega vojaškega zdravnika, dra. Viktorja Kac v starosti 40 let. Blagi pokojnici svetila večna luč, žalujoci in potrti rodini pa naše sožalje!

Maribor. Okrajni zastop je dobil do sedaj Komaj toliko bakrene galice, da je dobijo vinogradniki in občine samo polovico naročene množine. Naj pošlje občine takoj po njo, ker je letos radi ugodnega vremena skropljenje že nujno potrebno.

Maribor. Župan dr. Smiderer je s svojim po veljem, da naj hišni posestniki ob priliki nemškega volkstaga bogato okrasijo svoje hiše z zastavami, doživel veliko polomijo. Niti polovico hiš v Mariboru ni imelo zastav. Iz tega opazimo dvoje: Maribor ni nemško mesto, je po ogromni večini proti vsenemem in vojnimi hujskačem. Slovenci smo postali v Mariboru po jugoslovanski deklaraciji tako močni, da prihajajo tudi pošteni Nemci do spoznanja, da smo mi tisti, ki vzdržujemo Maribor z živili in z — ljudmi.

Marija Snežna. Žena po imenu Potzinger je 2. t. m. ob štirih zjutraj umorila svojega moža. Mož je prišel pijan domov in sta se prepirala. Potem je mož v veži zaspal in žena ga je s sekuro petkrat vsekala, dvakrat po glavi, čez vrat in čez ramo. Bil je takoj mrtev. Žena se je sama oglasila pri sodniji in so jo hitro zapeli.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Opozarjamo se enkrat na prireditve našega Bralnega društva v društveni dvorani na binkoštni pondeljek popoldne po večernicah. Igra „Tri sestre“, nastopi poleg pevskega tudi tamburaški zbor; šaljivi srečolov itd. Prosta zabava v gostilni Skrlec. Vrši se tudi ob slabem vremenu. Brez vsakih posebnih vabil so vabljeni sosedi in domačini.

Verželj pri Ljutomeru. Na binkoštni pondeljek dne 20. t. m., bo v Marijaniščem prazniku Marije Pomolnice in obenem shod za salezijansko sotrudništvo. Ob ugodnem vremenu bo govor in petja sv. maša z blagoslovom ob pol 11. uri (po novem času) zunaj na prostem.

Ljutomer. Dekliška zveza za Ljutomersko okolico vabi na mladinsko slavlje, ki ga priredi na binkoštni pondeljek, dne 20. t. m., v prostorih Francježefove šole. Na ta dan nas posesti naš splošno priljubljen mladinski organizator g. dr. Josip Hohnjec. Zato bo popoldne slovesnost v cerkvi in popoldne, točno po večernicah, mladinski shod z govori, petjem, deklaracijami in prizorom: „Pod našim praporom.“ Prijatelji mladine, pridite! Mladina, ki hraniš v svojem srcu čut domovinske ljubezni, pridi! Somišljeni-

ce sosednjih župnij, pridite, da se skupno navdušujemo za naše ideje, mladinsko gibanje in delovanje! Z veseljem Vas sprejmejo sosesnice maropoljske.

Ljutomer. Umrl je v radgonski bolnici po dolgi in mučni bolezni dne 10. t. m. g. Fran Schneider, nadučitelj v Cezanjevcih v 56. letu svoje starosti. Rajni je bil ustanovitelj tamburaškega zbora na Štajerskem, ko je bil na Cvenu učitelj. Slovel je tudi kot izborni pevec baritonist. N. v. m. p.

Sv. Trojica v Haložah. Na trojiško nedeljo, 26. maja, ste vabljene vse sosedne in zlasti haloške dekliške Marijine družbe k nam. Naša dekliška Marijina družba ima posebno lepo svečanost, namreč blagoslovljenje društvene zastave. Blagoslovil jo bo in povoril naš priljubljeni organizator mladine, g. dr. Hohnjec iz Maribora. Po cerkvenem opravi bo kratko zborovanje slovenskih mladenk, posvečeno poduku, izpodbudi in izobrazbi.

Ptuj. Dne 9. maja je umrl na Bregu pri Ptuj župan Maks Strašil. Njegov dedek je bil Slovenec, ki ni znal nemški in se je priselil od Sv. Marjete ob Fesnici v Ptuj. Pokojni Maks je bil naš strupen nasprotnik. Saravil je v nemški tabor mnogo kmetov in učiteljev. Bil je v lik izdelovatelj šnopsa in je imel šnopsarne v Ptuj, v Mariboru in na Bregu. V njegovi občini se je leta 1914 najbolj trpinčilo naše Slovence, duhovnike, trgovce itd. Preganjanja so bila do drobnega organizirana. Umrl je v 49. letu svoje starosti. Bil je zelo imovit in je gorel in živel za nemškinstvo.

Rače. Dne 19. in 20. maja se priredi igra z godbo in petjem v gostilni Planine „Cigani.“ Igra se vrši v nedeljo od 4. do 7. ure v pondeljek, pa od 6. do 9. ure.

Pameče pri Slovenjgradu. Zopet lep dokaz narodne zavednosti iz Mislinjske doline! Ko se je na Vnebohod Gospodov dopoldne vršila prelepa slavnost blagoslovljene nove zastave dekliške Marijine družbe, ki jo je ob primernem nagovoru blagoslovil prof. dr. Hohnjec, se je popoldne v prostorih g. Vrbnjaka nabralo okoli 400 zavednih Slovencev in Slovenk, ki so o priliki obnega zbora podružnice Slovenske Straže za Spodnjo Mislinjsko dolino z napeto pozornostjo poslušali slavnostnega govornika vlč. g. dr. Hohnjca, ki je v poljudni in navdušeni besedi budil narodno zavest, slikal pomen Slovenske Straže in ob 26. rojstnem dnevu cesarice Zite navduševal zbrano slovensko ljudstvo k zvestobi do slavne habsburške vladarske hiše. Nasprotniki našega naroda nas sicer zmiraj rjunito kot veleizdajalce; prišli naj bi v Pameče, in slišali bi, s kakim navdušenjem se je pela ob sklepu slavnega govora cesarska pesem. Soglasno se je za podružnico Slovenske Straže potrdil stari odbor obstoječ iz gospodarjev: Schönendorfer Ivan, Slemnik J. iz Starega trga; Kodrič Jože in Rotovnik Jožef iz Smartna; Bart Jožeta iz St. Janža; Pečnik Franca iz Podgorja; Čizek Al. iz Slovenjgrada; Jurko Iv. in Vrbnjak Ivana iz Pameč. Nabralo se je do 200 K za Slovensko Stražo. Dal Bog, da bi novi odbor vstrajno deloval in v vseh občinah lepe Mislinjske doline budil k delu za narod in domovino!

Brinjeva gora. Ob Duhovem se v nedeljo popoldne in v ponedeljek predpoldne služba božja v cerkvi pri Materi božji vrši, kakor dosedaj vsako leto. — Cerkevno predstojništvo.

Kozje. Za jugoslovansko deklaracijo se v kozjanskem okraju še niso izrekle sledeče občine: Buče, Verače, Virštani, Zagorje, Prevorje in Veternik, druge občine so vse storile svojo narodno dolžnost. Zganite se, možje!

Sv. Križ pri Slatini. Na Veliko Križovo imeli smo Krekovo slavnost. Na sporedu je bilo petje, krasen govor, v katerem so nam opisali vlč. g. župnik Fr. Gomilšek bistroumnost, požrtvovalno ljubezen do naroda ter srčnost dr. Kreka in nas spodbujali, da ga posnemamo. Slednjic se je ponovila igra „Prisiljen stan je zaničevan.“ Naš Društveni dom je dobil lepo sliko dr. Kreka. Vse igralke so dobro kakor že vedno, rešile svoje uloge. Od vstopnine se je odmevilo 100 K za Krekov dom. Od prireditve dne 28. aprila pa smo poslali 125 K za oslepele slovenske vojake.

Luče. Dne 5. maja je po dolgi hudi bolezni, spreviden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal 74letni Jurij Maličnik. Rajni je bil mirnega značaja ter večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Prežetal je vsako številko priljubljenega list ob konca do kraja. Spreveda se je udeležila ogromna množica ljudstva in trije č. gg. duhovniki. N. p. v. m.!

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. l.: Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Dolu pri Hrastniku je nabralo 500 K; darovali so: Sajočnik Jakob 220 K; Gorjup Peter, župnik, 20 K; Bantua Karel 12 K; po 10 K: Jovan Marija, Urbajs Jozefa, rodbina Velef, Knez Cilka; Jakopič Marija 6 K; po 5 K: Jovan Julija, Jovan Neža, Planinc Angela, Dolinšek Ana, Babič Mici, Majcen Franc, Pintar Marija, Šopar Neža, Goloub Marija, Hrastelj Joža, Orožen Davorin, Kandolf Jakob; po 4 K: rodbina Me-rodubina Sorčan, Orožen Marija; po 3 K: Draksler Marija, Jenko Alojzija, rodbina Podmenik; po 2 K: Dolinšek Mici, Bauerheim Peter, Klemen Uršula, Jčakar Martin, Draksler Marija, Draksler Jak. B. Lorbar, Grešak Alojzij, Jan Ignac, Urbajs Janez, Urbajs Alojz, Urbajs Alojzija, Grešak Marija, Debejak Alojzija, Brečelj Terezija, Kreže Justina, Kreže

Marija, Kreže Eva, Kreže Marija st., Kuhar Jozefa, rodbina Sprogar, Jenko Josip, Brezjan Mici, Mejač I., Logar Al., Dolanc Jozefa, Kobale, Eržen Franc, Rainer Rado, Sentjurs Alojzija, Orožen Marija, Orožen Jernej, Orožen Franc; Dolinšek Zofi 1.40; po 1 K: Oček Franc, Jakopič Franc, Jovan Justina, P. Draksler, Drgan Franciška, Podmenik Marija, Raker Rezika, Plaznik Franciška, Rošker Marjeta, H. Kos, Urbajs Martin, Urbajs Ludvik, Sentjurs Marija, Plazar Marija, Zupan Mihael, Musar Anton, Završek Jurij, Šunta Karol, Keše Kristina, Krivec Mar., Jevnišek Terezija, Rupnik Neža, Rupnik Mar., Laznik M., Krivec M., Babič Miloš, Kočevar Elizabeta, Stih Pavla, Jenko Ciril, Jenko Metod, Laznik Pavl., Gričar Jurij, Neimenovan, Zupančič Franciška, Marinc Franc, Marinc Jera, Gričar Rozalija, Topolovešek Marija, Kuhar Marija, Kreže Neža, Kreže Ant., Kreže Fr., Neimenovan, razni manjši zneski 10.00. V Smarju pri Jelsah nabralo K 719.40; darovali so: Obitelj Stoklasova 360 K; Neža Čakš 40 K; Martin Novak 20 K; po 10 K: Anton Groblšek, Janez Čakš, Anton Smeh, Kumberger Rudolf, Obitelj Pecko 10.40, Anton in Marija Pecko 8 K, Janez in Marija Hrabušek 6 K, Anton Andrešek 6 K; po 5 K: Jožef Anderluj, Hrovat Jera, Slatinšek Liza, Jakob Sket, F. Jug, Barbara Goručan, Skale Ana; po 4 K: Anton in Cecilija Povalej, Agata in Polonija Zidar, Martin Kovač, Ema Vehovar, Martin Sramel, Jakob Jecl, Ana Pecko, Marija Strašek; po 3 K: Franca Sket, Otorepec Ana, Sket Doroteja, Lakner Ana, Žmaher Janez, Inkret Elizabeta, Žmaher Marija; več neimenovanih 34 K; po 2 K: Kos Angela, Drobne Ana, Apold Ana, Vrečko Ana, Polajšer Marija, Vrešk U., Strašek Julija, Gunzar Rozalija, Pecko Marija, Otorepec Marija, Lamprecht Pavla, Kovač Uršula, Neža in Matevž Drolenik, Anton in Ana Marš, Krajač Ema, Gobec Ana, Lederer Marija, Mlaker Urša, A. Mlaker, Kresnik Marija, Čakš Antonija, Čakš Rozalija, Kovač Lucija, Vodopivec Terezija, Kovač Ana, Rodež Marija, Dečman F., Slatinšek Antonija, Vrečko Marija, Sket Helena, J. Petauer, Lorgor Florijan, Javornik Helena, Sket Jakob, Sket Mica, Sket Karel, Anton in Marija Fertež, Znidar Ferdinand, Metličar Franc, Tojko Marija, Roza Kovač, Lorgor Anton, Anderluj Marija, Smeh Anton, Ogrizek Ivana, Kozar Marija, Stancer Urša, Sket Franca, Stiplošek Alojz, Orač Jakob, Anderluj Anton, Regoršek Malika, Anderluj Janez; po 1 K: Fidler Antonija, Anderluj Neža, Orač Marija, Ana Strasek, Orač Marija, Planinšek Anton, Plaumšek Rok, Hrovat Jurij, Vogrine Jakob, Motos Antonija, Sket Marija, Slatinšek Terezija, Zlof Ciril, Pezdevšek Marija, Medved Jakob, Tacer Rozalija, Soine Liza, Lakner Terezija, Lamer Marija, Zupanec Fr., Pezdevšek Liza, Petauer Angela, Petauer Amalija, Grobin Terezija, Sket Martin, Kumberger Jakob, M. Marš, Pilko Marija, Terezija Pecko, Tojko Jožef, Pezdevšek Cilka, Pondelak Karl, Anderluj Mica, Stiplošek Mica, Fidler Terezija, Fidler Antonija, J. Novak, Smeh Marija, Anderluj Jakob, Pevec Neža, Romih Anton, Kresnik Jožef, Lederer Franc, Viktor Copf, Žmaher Jožef, Kovač Karl, Brglez Helena, Romih Antonija, Čakš Ana, Podgoršek Marija, Labič Grmek Marija, Brglez Marija, Drobne Fric, Močnik Jera, Drobne Jožef, Derš Marija, skupaj 719 K 40 v. Povodom nabiranja podpisov za majniško deklaracijo je nabrala dekliška Marijina družba pri Sv. Juriju ob Taboru za Tiskovni dom v Mariboru skupno K 185.59 in sicer: kraj Tabor 16 K; kraj Črni vrh K 17.83; kraj Ostriška vas 17 K; kraj Kapla 10 K; iz kraja Kapla: Apat Mar. 5 K; iz kraja Loke: Vasle Alojzij 20, družina Šmon 14, Lukman Franc 5, Lukman Zofia 5, Verdelj Franciška 5, Verdelj Marija 4, družina Pauline 3, Kuder Julija 3, Cestnik Lucija 3, Turnšek Mar. 3, Lesar Julija 2, Tičar Jozefa 2 K, Cestnik Roza 2, Cestnik Terezija 1, Dornolšek Jozefa 1, Kreže Paula 1, Čančar Julija 1, Čančar Elizabeta 1, Ribič Franca 2.20; kraj Sv. Miklavž 21.56; iz kraja Sv. Miklavž: Grobler-Janez 10, Grobler M. 10 K. V Prekopi pri Vranskem se je nabralo 40 K; darovali so: Franc Levart 2 K, Marija Rezar 1, A. Cizej 2, Polona Vranič 50 v, Marjeta Slibar 1 K, T. Kozmelj 1, Simon Klančnik 1, Alojzija Grabner 2 K, Tomaž Cizej 7, A. Brinovec 2, Marija Brinovec 2 K, Antonija Dvoršek 5, Pepeca Veligošek 1, Miha Brišnik 2, Jakob Vajncerl 1, Anton Papež 2, Jul. Borštner 40 v, Pepeca Štifter 2, Ana Slibar 2, Josipina Škerbec, Klance 3 K. Župnija St. Ilj pod Turjakom je darovala za Tiskovni dom 961 K, sedaj so še darovali 51 K in sicer: Neimenovani 10 K; po 4 K: Završnik Marija, Dežman Jera; po 3 K: Pirtovšek Janez, Hudovernik Marija, Jelenko Helena; po 2 K: Pogorovec Martin, Špegelj Rozalija, Vetrh Ivan, Iv. Kotnik, Vodina Valentin, Kokošinek Matilda, Merzdovnik Jernej, Plevnik Marija (Kozjak), Vetrh Fr.; po 1 K: Merzdovnik Ivan, Stinjek Vincenc, Zaponšek Jurij, Javornik Jernej, Krajnc Franca, Krajnc Anton; skupno je torej darovala naša župnija 1012 K; skrbi naj vsaka župnija, da zbere za ustanovnika? Na Koblju 110.80 K; darovali so: Boček Marija 2 K, Gujznik Janez 12, Brglez Miha 2, Juhart Peter 12, Fridrih Jurij 3, Globovnik Florijan 2, Kokol Jan. 2, Gujznik Jurij 12, Breznik Andrej 2, Fridrih Miha 2, Sturm Karel 2, Gričnik Andrej 12, Gričnik Katra 5, Juhart Jože 10, Juhart Cilka 3, Juhart Miha 5, nabralo na sedmini Franca Boček 16.80, Oblonšek Miha 5, Nekdo 1 K. — Prisrčna hvala. — Dr. Anton Jero v šek, ravnatelj tiskarne sv. Cirila v Mariboru.